

ՈՅԻ · 1871 — ՔՍԱՆԵՐՈՐԴ ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ · — ՕԳՈՍՏՈՍ

ԳԱՂՂԻՍ Ի 1871 — ԳԱՂԱՔՍԿԱՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄ

ԳԼՈՒԽ Դ ·

Սկիզբն քաղաքական պատերազմին :

Վարչութիւնը շատ պախարակուեցաւ այսպէս դիւրութեամբ զբարիզ խոռվարաց ձեռքը թողլու : Եթէ 'ի բարիզ մեծ էր խոռվարաց բազմութիւնը, սակայն շատ էր նաև անոնց թիւը որ բարեկարգութիւնը կը փափակէին . և եթէ իշխանութիւնը ամուր կենար, մանաւանդ 'ի սկզբան, և իր չորսդին ժողովէր բոլոր բարեկարգութեան տարրը, գուցէ յեղափոխութիւնը այն յաջողութիւնը չէր գտնար :

Սակայն այնպէս չեղաւ . վարչութեան անձինք տեսնալով որ ռազմիկ զօրաց վրայ վստահութիւն չկայ, հեռացան բարիզէն, քաղաքը խոռվարաց ձեռքը թողով, որք այնպէս հեշտեաւ տիրանալով, մէկէն յայտարարութիւն մը հրատարակեցին, ծանուցանելով թէ ինչ այլ և այլ պատճառներու համար յեղափոխութեան ձեռք զարկեր էին :

.... « Գրգռութիւնները, կ'ըսէր, պակաս չեղան . վարչութիւնը ամենէն ան-

պատկառ միջոցներով չգաղարեցաւ եղեռնագործութեանց մէջէն ամենէն ահաւորին ձեռնարկութիւնը փորձելու, որ է քաղաքական պատերազմը :

« Զբարիզ զրպարտելով բոլոր գաւառներն իրեն դէմ թշնամացուց :

« Մեր բանակին եղբարքը մեզի դէմ հանեց, զանոնք մեր հրապարակներուն մէջ ցրտէն մեռցնելով, մինչդեռ տուներնին իրենց կը սպասէին :

« Ուզեց բռնի զմեզ գլխաւոր զօրավարի մը հպատակեցընել :

« Գիշերային փորձերով ջանաց զմեզ մեր թնդանօթներէն զրկել, մինչդեռ մենք արդիւեր էինք որ թրուսիացւոց ձեռքը չտրուին :

« Վերջապէս իր Պոռտոյի զարհուրած մեղսակցաց ձեռնտուութեամբն ըսաւ բարիզու . « Դու դիւցազնական ոգի ցըցուցիր . աղէկ, բայց արդ մենք քեզնէ կը վախնանք . ուրեմն մայրաքաղաքի պսակը քեզնէ կը կորզենք » :

« Ի՞նչ ըրաւ կեզրոնական Յանձնաւ ժողովն այս թշնամութեանց պատասխանելու համար: Դաշնակցութեան հիմքրաւ, հանգարատութիւր քարոզեց. խօսքը ճշդիւ ըսենք-մեծանձնութեան յորդոր կարգաց. երբ զինուց յարձակման սկիզբ կ'ըլլուէր, ինքն ամենուն կ'ըսէր. « Երբեք թշնամական յարձակում մ'ընէք, և ոչ իսկ պատասխան տուէք, բայց եթէ յետին կարեորութե մէջ »:

« Ամենայն խելացի ու կարող մարդիկը իրեն կանչեց. սպայից գունդին ձեռընտուութիւնը լսնդրեց. և ամեն անդամուն որ չասարակապեսութեան անուամբ իր դուռը զարնուեցաւ՝ զնոյնը բացաւ:

« Ո՞ր կողման էր ուրեմն իրաւունքը և արդարութիւնը: Ո՞ր կողմանէ էր նենդութիւնը:

« Շատ կարծ է այս պատմութիւնը, և մեզի շատ մօտ և ամեն մարդու մտաց մէջ տպաւորած: Եւ եթէ մենք նոյն այն ատեն դրելու կը ձեռնարկենք երբ մեր պաշտօնէն քաշուելու վրայ ենք, դարձեալ կը կրկնենք, միայն այն պարկեշտ մարդոց համար կ'ընենք, որ անխոր հըրգաբար այն զրպարտութեանց հաւատացին՝ որոնց զուրցողները միայն արժանի են:

« Այս յետնացս մեզի դէմ կիրք ելելուն զվասւոր պատճառներէն մէկը մեր անծանօթ անուններն են: Արդարի շատ անուններ ծանօթ էին և ամենածանօթ, և սակայն այս իրենց ծանօթ ըլլալլ շատ չարագուշակ եղաւ:

« Կ'ուղէք մէկ ուրիշ յետին միջոց մին ալ գիտնալ որ մեզի դէմ բանեցուցին: Նոյն այն զինուորներն որ լաւագոյն համարեցան զէնքերնէն զրկուելու քան թէ ժողովրդեան վրայ հրացան պարպելու, հացէ զրկեցին: Եւ ատոնք աւազակ կը կոչեն զմեզ, մինչզեռ իրենք անօթութեամբ կը պատժեն զանոնք՝ որ աւազակութիւն ընել չեն ուզեր:

« Արդ, զգածեալ սրտմտութեամբ կը դուրսցենք. այն արիւնաթաթախուտիւն

մին որով կը ջանան մեր պատիւն արատելու, անարգ նախատինք մըն է: Երբեք ազդային պահանորդք եղեւնագործութեան մը գործակից եղած չեն:

« Ի՞նչ շահ կ'ունենային ատկէ: Եւ մենք իսկ ի՞նչ շահ կ'ունենայինք:

« Այնչափ անտեղի է որչափ նախատելի:

« Թող որ մեզի մեր անձին պաշտպանութիւն ընելլ գրեթէ ամօթալի է: Մեր վարմունքը, հուսկ ուրեմն, կը ցուցընէ թէ ի՞նչ ենք: Միթէ մենք թոշակաց կամ պատիւներու հետամուտ եղանք: Եթէ անծանօթ ենք, 215 վաշտուց վստահութեան արժանի եղած ըլլալով, անոր համար չէ արգեգը որ անարժան սեպեցինք մեզի կուսակից մուրալ:

« Դիւրին կերպով կրնայ մարդ հըշակ ստանալ. մէկ քանի անիմաստ խօսքեր կամ քիչ մը վատութիւն բաւական է որ զմարդ այդ վախճանին հասցընեն. սոյն այս բանս ահա դեռ ևս ոչ բազում աւուրց անցեալ մը ապացուցուց:

« Մենք անանկ գործի մը յանձնարարութիւնն ունենալով որ ահաւոր պատասխանատուութեամբ մը կը ծանրաբեռնէր զմեզ, աներկմիտ և աներկիւղ նոյնը զլուխ տարինք. և ահա հիմա նպատակին հասած, կ'ըսենք ժողովը ըստեան, որուն առջին այնչափ արգոյ եղանք մինչև մեր խորհրդոցը լսելու արժանի դատէ, որոնք և ստէպ իր անհամբերութիւնը զրդուեցին:

« Ահա ընկալ միւսանգամայն գործն որ մեզի յանձնեցիր. ուր մեր անձնական շահը կրնայ սկսիլ մեր պարտքը հոն կը լմիննայ. հիմա ուզածդ ըլքէ: Տէր իմ, դու զբեզ ազատեցիր: Խնչպէս քանի մը օր յառաջ անծանօթ էինք, դարձեալ հիմա իբր անծանօթք քու կարգերուդ մէջ պիտոր խառնուինք, յայտնի ընելով ստուգապէս վարչութեան մարդոց, թէ կարելի է առանց նուաստութիւն կրելու Օդէլ տը վիլի աստիճաններէն վար ի՞նալ. վստահ

ըլլարով հոն վարը քու անկեղծ և հզօր բարեկամութեանդ հանդիպելու:

Կեղրոնական թանձնաժողովին անդամք :

.....Նաև պաշտօնական օրագիրն ալ մասնաւոր յօդուածով մը լաւագոյն կերպով կը մեկնաբանէր այս խռովարար ընկերականաց դիտաւորութիւնը:

«Մայրաքաղաքին ժողովրդականք, կառավարչաց տկարութին ու մատնութիւնները տեսնելով, հասկըցան թէ իրենց ժամն եկեր էր, որ հասարակաց գործոց վարչութիւնը ձեռքերնին առնելով, այն վտանգաւոր վիճակին փըրկութեան փոյթ տանին....»

«Գործաւորք, այն ոմանք որ ամեն բանի պատճառք են առանց բան մը վայելելու, անոնք որ իրենց աշխատութեամբ ու քրտամք համբարեալ արդեանց մէջ թշուառութեամբ կ'ապրին, միշտ արդեօք ծառայելու են իրը նախատանաց նպատակ:

«Թոյլ տրուելու չե՞ն երբեք կերպիւ մը իրենց ազատութեան խնամ տանելու, առանց անիծից աղաղակներ լսեցընելու պատճառ ըլլալու:

«Քաղաքացիութիւնը անոնց անդրանիկն՝ որ արդ երեք քառորդք են դարու, յեղափոխութեամբ քան զիրենք յառաջելով իր աղատութիւնը զլուխ տարաւ, կը հասկընայ արդեօք հիմա որ ժողովրդականին է կարգը իր աղատութիւնը հոգալու:

«Այն հասարակաց ձախորդութիւններն ու թշուառութիւններն՝ որոնց մէջ ընկղմած է գաղղիա իր քաղաքական անկարողութեան և բարոյական ու մտաւոր զառանցմանը պատճառաւ, հարկ է իրեն հասկընեն, թէ ինքն իր ժամանակը լմբնցուցած է, և թէ լրացուցած է այն յանձնաբարութիւնն որ 89ին յանձնուած էր իրեն. արդ պէտք է, եթէ ոչ տեղի տալ գործաւորաց, դոնէ թոյլ տալ անոնց ալ որ իրենց ընկերական աղատութիւնը ձեռք բերեն...

«Եթէ սեպտեմբերի 4էն ետքը կառավարիչ դասը ժողովրդեան պիտոյից և ըղձերուն ազատութիւն թողած ըլլար. եթէ անխարդախ ոգւով հասարակաց իրաւունքը և ամենայն աղատութեանց ձիրքը գործաւորաց ալ չնորհած ըլլար, եթէ թոյլ տուած ըլլար անոնց որ իրենց ամենայն կարողութիւնները զարդացընեն, իրենց ամենայն իրաւունքները գործածեն և ամենայն պիտոյքնին յագեցընեն. եթէ լաւագոյն սեպած չըլլար աւելի հայրենեաց կործանումը տեսնել քան թէ եւրոպայի մէջ Հասարակապետութե ստոյգ յաղթանակը, մենք հիմա մեր այս վիճակին մէջ չէինք զտնուեր, և մեր ձախորդութիւններէն ազատ կըլլայինք ...»

«Այն մէկ քանի արեան կաթիկը որ թափուեցան, որ և միշտ կսկծալի են, այն անձանց գլուխը կը ծանրանան, որ քաղաքական պատերազմը գրգռեցին և միշտ ժողովրդեան թշնամի եղան, և որոնք զրեթէ կէս զարէ 'ի վեր մեր բոլոր ներքին կոիւներուն և բոլոր ազգային թշուառութեանց հեղինակ եղած են:

«Յառաջադիմութեան ընթացքն որ առ վայր մը ընդհատեր է, զարձեալ իր ճամբան պիտոր շարունակէ, և ժողովրդականը, հանդերձ ամենայն խոչընդուան արգելքներով, իր յատուկ աղատութիւնը պիտոր զլուխ տանի»:

Յեղափոխականք ինքնիշխան տէր բարիզու, զիճակական վարչութիւնը հրատարակեցին, որուն զօրութեամբը իւրաքանչիւր քաղաք առանձին վիճակ պիտոր ձևանար, և իր ներքին վարչութիւնը ինքն անձամբ, մասնաւոր ընտրեալ մարդոց ձեռքովը պիտոր անտեսէր: Այսպէս ամբողջ գաղղիան շատ մը վիճակաց վարչութիւններէ պիտոր բաղկանար, որք գաշնակցական միութեամբ մէկմէկու հետ շաղկապեալ ըլլալու էին: